

**REVISTA
ROQUEROLS**

Associació de la Premsa i la
Cultura de la Roca del Vallès

PRESIDENT:
Marc Iturri

DIRECTORA:
Isabel Pérez

CONSELL DE REDACCIÓ:
Pere Balada
Màriam Ben-Arab
Rosa Blanco
Marga Canet
Núria Colomé
Marc Iturri
Alexis Fresnillo
Marta Massana
Anna Martínez
Gemma Pedemonte
Mercè Pérez
Isabel Pérez
Núria Pont
Sílvia Reyes

SECRETÀRIA:
Marga Canet

ADMINISTRACIÓ I PUBLICITAT:
Sergi Lozano
Mercè Pérez

ARXIUS:
Marc Iturri

INFORMÀTICA I PAGINACIÓ:
Joan Pont
Eduard Sala

FOTOGRAFIA:
Odette Bernabel

VOCALS:
David Estapé
Dolors Garcia
Jordi Oliveras
Carles Pernal
Teresa Pernal
Montse Roca

ADMINISTRACIÓ:
Apartat de Correus, 94
Antic Ajuntament, 1a planta
08430 La Roca del Vallès
Telèfons 842 00 28
849 65 03
843 41 42 (Publicitat)

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC:
Dissabte, de 13 a 14 h
Dilluns-Divendres, de 20 a 21 h

IMPRESSIÓ:
Arco - Cardedeu
Carretera Dosrius 46
Tel. 846.09.05 Fax. 871.18.89

DIPÒSIT LEGAL:
B - 29.358 / 84

La Revista ROQUEROLS no es fa en absolut responsable dels articles i col·laboracions que estiguin signats. Són parers no forçosament compartits per la Revista i que només reflecteixen la forma de pensar dels qui els signen.

Els articles d'opinió han d'estar signats, indicant l'adreça i un telèfon de contacte de l'autor. La llargària màxima recomanada és l'equivalent a dues pàgines DIN-A4, a doble espai.

Número publicat amb el suport del Patronat Municipal de Cultura i Esbarjament de l'Excm. Ajuntament de La Roca del Vallès

Membre de
l'Associació Catalana de
la Premsa Comarcal

 ACPC

E D I T O R I A L

La primavera com a còmplice

La primavera sempre arriba de la mateixa manera: en forma de sobredosi hormonal: terrible equinoci que s'infiltra en cossos i esperits, alliberant pudors, encenent pòlvora d'adrenalina, capgirant les fórmules sensorials de la química humana. I aquesta no és cap paranoia becqueriana o l'estatut d'una ànima pàmfila, sinó una veritat poderosa que s'imposa i contra la qual esdevé inútil renegar.

El credo solar ja es regeix per una hora menys i una nova litúrgia està marcant la rutina, desprenent-se temporalment de la rigidesa a què ens ha avesat el letargi hivernal. Aquella fàbula que reflexionava sobre els valors contraposats del seny i la imprudència encarnats respectivament en les figures de la formiga i la cigala és terriblement representativa de l'home a l'estiu i l'home a l'hivern. La formiga no escatimava esforços en treballar, en buscar aixopluc, mentre que la cigala només tenia ganes de fer el que li venia de gust. Quan arriba la primavera el trastoc sobre el ritme increbantable de la vida quotidiana ens fa sentir cigales i maleïm, però, a diferència d'ella, no poder dur a terme allò que ens mana una eterna insatisfeta, la senyora "em ve de gust", perquè el temps només serà nostre a l'estiu. Una senyora que es deixa seduir per l'alentiment del dia, pel càlid alè de les tardes, per una passejada sobre l'herba mullada; una senyora que queda atrapada per la metamorfosi dels nous hàbits que la primavera ofereix com a símptoma de la seva arribada i que van des dels culinàries als d'indumentària.

I allò que el temps serà nostre és més una il·lusió bíblica que un acompliment real, perquè el temps ni té ni vol apropiació. I va a la seva. I sense que ens n'adonem, és vil. Fa poc que ens ha robat una hora. Però els seus mecanismes de seducció ens narcotitzen a tots i la primavera, en aquest sentit, n'és perfecta còmplice.

En aquest context, desitgem presentar-vos la revista d'aquest mes. La dinàmica interna de la fundació privada "Montserrat Montero" ocupa les principals pàgines d'aquest exemplar. Ja fa anys que aquesta institució, ubicada a Valldoriolf, porta complint el seu objectiu de treball i d'atenció a persones amb disminucions psíquiques. Esperem que el reportatge que li hem dedicat pugui fer-vos més propera la seva activitat. I en el número d'abril també incloem una entrevista i gran quantitat de notícies, però no avançarem res més. No som el temps.